

Het opdragen van kinderen

In het midden van de gemeente de "Evangeliegemeente Oase" worden de jonge kinderen (meestal baby's) door de ouders aan de Heer opgedragen.

Een kind krijgen is een wonderlijke, bijzondere gebeurtenis een Goddelijk geschenk. Gelovige ouders geeft dit het verlangen om God voor deze gave te danken, het kind aan Hem op te dragen en Zijn zegen voor het kind te vragen. De leiding van de Goede Herder te vragen voor de opvoeding en wijsheid om het kind te mogen begeleiden op de weg naar de christelijke volwassenheid.

Dit gebeurde ten tijde van de geboorte van de Here Jezus ook. Godvruchtige ouders brachten hun kind naar de tempel en 'stelden het voor aan de Here God'. Het is algemeen bekend dat er in protestants christelijke kerken verschillend wordt gedacht over dopen (besprenkelen) en zegenen van kinderen (opdragen) en tengevolge daarvan divers wordt beleefd en gepraktiseerd. Doordat het opdragen van kinderen ook werd gedaan ten tijde van Jezus wordt het huidige opdragen c.q. zegenen Bijbels vaak onderbouw door Luc.2:22-24 aan te halen.

*"...En toen de dagen hunner reiniging naar de wet van Mozes vervuld waren, brachten zij Hem naar Jeruzalem om Hem de Here voor te stellen, ²³ gelijk geschreven staat in de wet des Heren: Al het eerstgeborene van het mannelijke geslacht zal heilig heten voor de Here, ²⁴ en om een offer te brengen overeenkomstig hetgeen in de wet des Heren gezegd is, **een paar tortelduiven of twee jonge duiven.** ²⁵ En zie, er was een man te Jeruzalem, wiens naam was Simeon, en deze man was rechtvaardig en vroom, en hij verwachtte de vertroosting van Israël, en de heilige Geest was op hem. ²⁶ En hem was door de heilige Geest een godsspraak gegeven, dat hij de dood niet zou zien, eer hij de Christus des Heren gezien had. ²⁷ En hij kwam door de Geest in de tempel. En toen de ouders het kind Jezus binnenbrachten om met Hem te doen overeenkomstig de gewoonte der wet, ²⁸ nam ook hij het in zijn armen en hij loofde God en zeide: ²⁹ Nu laat Gij, Here, uw dienstknecht gaan in vrede, naar uw woord, ³⁰ want mijn ogen hebben uw heil gezien, ³¹ dat Gij bereid hebt voor het aangezicht van alle volken: ³² licht tot openbaring voor de heidenen en heerlijkheid voor uw volk Israël. ³³ En zijn vader en zijn moeder stonden verwonderd over hetgeen van Hem gezegd werd. ³⁴ **En Simeon zegende hen** en zeide tot Maria, zijn moeder: Zie, deze is gesteld tot een val en opstanding van velen in Israël en tot een teken, dat weersproken wordt ³⁵ – en door uw eigen ziel zal een zwaard gaan –, opdat de overleggingen uit vele harten openbaar worden..." Luc.2:22-35*

Hier is wel wat tegen in te brengen daar Jezus de 'Eerst geboren Zoon' (de Eersteling) was en daarom 'gelost' moest worden omdat Hij tot het Oude Verbond behoorde, het verbond van Abraham. Zouden we Jacobus mogen citeren wanneer hij spreekt dat ook wij en onze kinderen naar Gods raadsbesluit -eerstelingen - zijn?

"...Naar zijn raadsbesluit heeft Hij ons voortgebracht door het woord der waarheid, om in zekere zin eerstelingen te zijn onder zijn schepselen..." Jak.1:18

Ook de schrijver aan de Hebreëen geeft aan dat wij als gelovigen genaderd zijn tot de stad van levende God - en tot een plechtige vergadering van EERSTELINGEN behoren. (zie Hebr.12:18-24)

Ook hoort men nog steeds de mening van gelovige ouders dat aan de kinderdoop (besprenkeling) of opdragen (zegenen) een relatie zou bestaan voor de behoudenis van hun kind. In de Rooms-katholiek kerk was het in de vorige eeuw een voorschrift dat ongedoopte kinderen niet in gewijde grond begraven mochten worden. Al met al, hardnekkige on-Bijbelse gedachten.

Paulus wordt in Korinthe geconfronteerd met 'gemengde' huwelijken en de positie van de kinderen, geboren uit deze huwelijken. Hoe groot is Gods liefde! De ongelovige man is geheiligd door zijn gelovige vrouw en andersom is de ongelovige vrouw geheiligd in de gelovige man. "ANDERS ZOUDEN IMMERS UW KINDEREN ONREIN ZIJN, DOCH NU ZIJN ZE HEILIG"!!

Over 'geheiligd zijn' is veel te zeggen maar summier gezegd: Heiligen betekent apart zetten met het oog op een bepaalde positie of met het oog op een bepaalde opdracht. Dit heiligen betekent dus niet dat iemand ook een gelovige is. Geheiligd zijn is één ding, geheiligd leven is een tweede. Vader/moeder worden is een feit na de geboorte van het kind. Vader of moeder zijn is iets van een andere orde.

"...Want de ongelovige man is geheiligd in zijn vrouw en de ongelovige vrouw is geheiligd in de broeder. Anders zouden immers uw kinderen onrein zijn, doch nu zijn zij heilig..." 1 Kor. 7:14

Wat een liefde Gods voor het zwakke, hulpbehoevende kind ons toevertrouwd, Wonderbaar!!

Onze kinderen zijn ons gegeven en toevertrouwd door de Here God en zij mogen leven in het Nieuwe Verbond. Wij mogen hen; het kind en de ouders zegenen zoals Simeon deed (Lucas 2:34). Jezus en zijn ouders werden door Simeon in de tempel gezegend, wij doen dit te midden van de gemeente.

Zegenen heeft voor sommige mensen een beladen ja zelfs een magische klank. Men zou daartoe 'ingewijd' moeten worden of door een rituele handeling bevoegdheid moeten verkrijgen om te kunnen en mogen zegenen. Zoals in de r-k. kerk de 'consecratiemacht' wordt 'gegeven' uitsluitend door het sacrament der priesterwijding. Niets is minder waar. De mens mag... Ja moet zegenen. Petrus is daar heel duidelijk over:

*"...en vergeldt geen kwaad met kwaad of laster met laster, **maar zegent integendeel, wijl gij hiertoe geroepen zijt, dat gij zegen zoudt beërven...**"* 1 Petrus 3:9

Wat is nu feitelijk zegenen?

Heel eenvoudig:

- 'Zegenen' betekent: 'Gods gunst over iemand afroepen'.
- De te zegenen mens de plaats geven die hem toekomt....

- Iemand tot zijn recht laten komen..
- Kracht toekennen waardoor hij of zij tot zijn bestemming kan komen.

Als God de mens zegent is dat in wezen dat Hij de mens op zijn plaats zet. De mens moet door Gods zegen op zijn Maqom komen (**Hebreeuws: Maqom מִקּוֹמ**) ..op zijn plaats, bij God komen. Via het Jiddisch is Maqom in het Bargoens terechtgekomen en kreeg Amsterdam zijn bijnaam Mokum, de plaats waar zei veilig konden wonen. Voor hen een gezegende- veilige - woonplaats.

De mens mag zelfs God zegenen. In het Engels vind je het terug inBless the Lord !
In het Nederlands heeft men daar blijkbaar meer moeite mee. Maar God groot maken zou dan ook niet kunnen, Hij is immers al groot. Ps. 118 spreekt daar al profetisch van, wat zijn vervulling vindt bij de intocht van Jezus in Jeruzalem.

"...Gezegend hij, die komt in de naam des Heren; wij zegenen u uit het huis des Heren..." Ps. 118:26

Laten we eens kijken naar hoe Jezus Zelf hierin optrad. Het gaat namelijk over een zeer belangrijke zaak. Drie Evangelisten (Matteus - Lucas -Marcus) verhalen deze gebeurtenis dus blijkbaar een gewichtig moment. Jezus was besneden en het ritueel zoals hierboven vermeld (Luc.2:22-35) had Hij ondergaan zoals als alle joodse kinderen. Toch werden de kinderen door Jezus gezegend. In Jezus' dagen was het een typisch rabbinaal gebeuren. De rabbi zegende de kleine kinderen.

Marcus geef dit weer als volgt:

Jezus zegent de kinderen.

"..En zij brachten de kinderen tot Hem, opdat Hij ze zou aanraken; doch de discipelen **bestraften** hen. Toen Jezus dat zag, nam Hij het zeer kwalijk en zeide tot hen: Laat de kinderen tot Mij komen, verhindert ze niet; want voor zodanigen is het Koninkrijk Gods. Voorwaar, Ik zeg u: Wie het Koninkrijk Gods niet ontvangt als een kind, zal het voorzeker niet binnengaan. En Hij omarmde ze en hun de handen opleggende, zegende Hij ze..." Marcus 10:13-16

Géén van de drie evangelisten vermeldt dat het de moeders waren die de kinderen bij Jezus brachten maar deze wijdverspreide mening heeft postgevat door het overbekende kinderlied:

Eens brachten de moeders de kinderen tot Jezus:

*Eens brachten de moeders,hun kinderen tot Jezus.
Toen spraken de discipelen:ga weg van de Heer.
Maar Jezus zag ze henegaan, en sprak ze o zo vriend'lijk aan:
Laat toch de kinderen komen tot Mij!*

Wel belangrijk is dat Lucas vermeldt dat het om baby's gaat (*paidion* of *brephe*) en het woord 'brachten' ook vertaald kan worden met 'droegen'. Het waren zuigelingen die bij Jezus werden gebracht. Jezus gaf gehoor aan de vraag van de ouders. Niet vanzelfsprekend, daar de discipelen nogal grote bezwaren hier tegen maakten. Zij bestrafden zelfs de ouders voor hun gedrag. Maar....!!

Toen Jezus dat zag, **nam Hij het zeer kwalijk** en zeide tot hen: Laat de kinderen tot Mij komen, verhindert ze niet; want voor zodanigen is het Koninkrijk Gods.

Jezus omarmde hen en legde de handen op, maardoopten hen niet. Ook gaf Hij daartoe geen opdracht aan zijn discipelen.

"...En Hij omarmde ze en hun de handen opleggende, zegende Hij ze..." Marcus 10:13-16

Wij geloven dat de doop voor diegene is die persoonlijk een beslissing kan nemen, een keuze heeft gemaakt om alleen op Christus te vertrouwen. Op een tiental plaatsen in Handelingen lezen we dat het overgaan tot dopen een zaak is van een persoonlijke beslissing die genomen wordt nadat - de uitnodiging **gehoord** werd - de aarzeling werd **afgelegd** - '**geloof geschonken**' werd aan.. - men de Heilige Geest zelfs al hadden **ontvangen** - het woord **aanvaarden** - zich **bekeerden** etc. Allemaal besluiten welke geen betrekking kunnen hebben wanneer het een baby betreft. We hebben dit duidelijk verwoord in onze brochure:

"Mag je je kinderdoop verloochenen?"

Jezus wilde de kinderen zegenen om hen de plaats te geven die hen toekomt....De volwassenen worden gewaarschuwd de kinderen daarin niet in de weg te staan. Een zware straf een gruwelijk dood voor dergelijke ouders zou op zijn plaats zijn, laat Jezus optekenen in ook weer drie van de vier Evangelien.

"...Het zou beter voor hem zijn, als een molensteen om zijn hals gedaan was en hij in de zee was geworpen, dan dat hij één van deze kleinen tot zonde verleidde..." Lucas 17:2

Dat Jezus tot zijn discipelen zegt "**verhindert ze niet**" is een uitspraak waar we als ouders goed over na mogen denken.

"Verhindert ze niet" een ornament dat in ons opvoedingspatroon verweven moet zijn.

"...Wat ik u heden gebied, zal in uw hart zijn, gij zult het uw kinderen inprenten en daarover spreken, wanneer gij in uw huis zit, wanneer gij onderweg zijt, wanneer gij nederligt en wanneer gij opstaat..." Deut. 6 : 6+7

Er kunnen bewuste- en onbewuste 'verhinderingen' - blokkades - opgeworpen worden op de weg naar de geestelijke volwassenheid. Zoals eens de discipelen dit deden, kunnen wij ook doen als ouders. Laat het grote het hoogste opvoedingsdoel zijn: **Kinderen bij Jezus brengen.**

Toen Jezus in de tempel blinden en lammen geneest, zwegen de volwassenen (de Overpriesters en Schriftgeleerden) toen zij de wonderwerken van Jezus zagen, maar de kinderen riepen:"Hosanna de Zoon van David!" Jezus verwijt deze volwassenen, welke het Woord van Jahweh zo goed kenden dat zij de kinderen het zwijgen wilden opleggen met:

"...en zij zeiden tot Hem: Hoort Gij wat dezen zeggen? Jezus zeide tot hen: Ja; hebt gij nooit gelezen: Uit de mond van kleine kinderen en zuigelingen hebt Gij lof bereid..." Mat.21:16

Het opdragen van de kinderen wordt niet bij de ouders thuis gedaan maar in de zondagse samenkomst. Het kind wordt voorgesteld aan de gemeente en is derhalve deel van de gemeente. De gemeente is het 'huisgezin' van God, de 'tempel' het gebouw van levende stenen. In de periode tussen het opdragen en de persoonlijke beslissing voor de Here Jezus, zijn de kinderen vanzelfsprekend ook een deel van het 'huisgezin van God' - de gemeente. De verantwoording voor hen ligt in de eerste plaats bij de ouders, zij zullen in woord en daad een aanmoediging zijn

in het volgen en dienen van Jezus Christus. Uiteraard is het de taak van de gemeente om de kinderen van jongs af een Bijbelsbeeld te geven van het gemeentelven. Als broeders en zusters hebben we een gezamenlijke verantwoordelijkheid voor de geestelijke opvoeding van de door God ons toevertrouwde kinderen.

Het opdragen:

Een der ouders neemt het kind in de armen en dankt God te midden van de gemeente voor het kind dat zij hebben ontvangen. De voorganger neemt daarna het kind in zijn armen en bidt, samen met de gemeente, een gebed van toewijding van dit kind aan de Here. Als gemeente vragen wij de zegen van de Here over dit jonge leven en bidden dat het kind, zelfstandig geworden, een keuze voor de Here Jezus zal maken. Het kind krijgt de handen opgelegd en wordt bij name genoemd en gezegend in de Naam van de Vader de Zoon en de Heilige Geest.

De gemeente zingt dan het gezin zegenend toe met het lied:

Dat 's-Heren zegen op u daal
Zijn gunst uit Sion u bestraal.
Hij schiep 't heelal Zijn Naam ter eer,
looft looft dan aller heren Heer!

Daarna wordt de ouders een tekstkaart aangeboden door een van de oudsten. Tot slot zingt de gemeente het gezin zegenend toe met het lied:

Waar liefde woont, gebiedt de Heer zijn zegen,
daar woont Hij zelf,
daar wordt zijn heil verkregen,
en leven, tot in eeuwigheid.